

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันโลกของเรากำลังเจริญรุดหน้าในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทำให้มวลมนุษยชาติติดต่อสื่อสารเดินทางไปมาหาสู่กันได้โดยสะดวกและรวดเร็ว เครื่องมือที่สำคัญในอันที่จะช่วยให้มวลมนุษยชนเหล่านี้สื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ก็คือ ภาษา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีผู้นิยมใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศมาเป็นเวลานาน เป็นภาษาที่ใ้มากที่สุดในการติดต่อระหว่างประชาชาติ นอกจากนี้ยังเป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้เขียนวิทยการทั้งหลายกว่าครึ่งหนึ่งของสรรพวิทยาการที่มนุษย์ได้ค้นพบและประดิษฐ์ขึ้นในโลก สำหรับประเทศไทยเรา ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นอันมาก นอกจากชื่อสินค้า ป้ายโฆษณา และของใช้ต่าง ๆ ที่พบเห็นกันอยู่ทั่วไปแล้ว การศึกษาในระดับสูงยังต้องอาศัยหนังสือ ตำรา เอกสาร และวารสารที่เขียนขึ้นเป็นภาษาอังกฤษสำหรับค้นคว้าหาความรู้อย่างมากมายอีกด้วย ในด้านการค้าขาย การติดต่อธุรกิจและความสัมพันธ์กับต่างประเทศซึ่งมีอยู่เป็นประจำตลอดเวลานั้น ถ้าไม่มีภาษาอังกฤษช่วยสื่อความหมายแล้ว การติดต่อสื่อสารก็มักจะล้มเหลวและดำเนินไปด้วยความยากลำบากอย่างแน่นอน

ทักษะทางภาษาที่มนุษย์เราใช้ติดต่อสื่อสารกันนั้นมี 4 ทักษะคือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน สองทักษะแรกเป็นการรับเข้าเพราะเป็นการแปลกระบวนการความคิดของผู้อื่น และสองทักษะหลังเป็นการแสดงออกเพราะเป็นการส่งหรือแบ่งปันความคิดให้แก่ผู้อื่น¹ ในบรรดาทักษะเหล่านี้ อาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะอื่นเลย เพราะนักเรียนใช้เป็น

¹ Clifford L. Bush and Mildred H. Huebner, Strategies for Reading

เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทั้งหมด และยังสามารถนำทักษะนี้คิดตัวไปใช้ได้ทั้งในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนและเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว คลิฟฟอร์ด (Clifford) ใ้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์กันเป็นประจำทุกวัน
3. พาผู้อ่านไปในที่ต่าง ๆ ซึ่งผู้อ่านไม่สามารถจะไปได้ด้วยตนเอง
4. ใ้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมา
6. ใ้แตกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
7. ใ้รู้เรื่องราวทั้งที่เป็น เรื่องส่วนตัวและเรื่องลึกลับ
8. ช่วยรักษาสุขภาพใ้คงอยู่และปรับปรุงใ้ดีขึ้น
9. ช่วยในการแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและส่วนตัว
10. ใ้ความรู้และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
11. ใ้ประสบการณ์ที่เท่าเทียมกัน
12. เพิ่มพูนความตื่นตัวใ้แก่ความเป็นอยูที่ซ้ำซากจำเจ
13. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรม
14. ช่วยใ้ผู้อ่านใ้เผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ใ้กับความเชื่อมั่นในตัวเอง¹

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าการอ่านมีความสำคัญและมีความจำเป็นแก่ชีวิต เพราะนอกจากจะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ แล้ว การอ่านยังเป็นเครื่องมือสะสมความรู้ วิทยาการ และแนวความคิดต่าง ๆ ในโลกปัจจุบันสิ่งพิมพ์และหนังสือเกี่ยวกับความรู้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคนิคใหม่ ๆ ทุกแขนงเกิดขึ้นอย่างมากมาย ความสำคัญของการอ่านอย่างเข้าใจก็ยิ่งมีความ

¹ Ibid., pp. 5 - 6.

สำคัญและจำเป็นมากยิ่งขึ้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านคำก็จะถูกจำกัดความเจริญก้าวหน้าในชีวิตของตนเอง และไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมได้อย่างเต็มที่ เป็นการพลาดโอกาสและเสียเปรียบอย่างน่าเสียดาย

การอ่านมิได้หมายถึงการออกเสียงตัวหนังสือที่ปรากฏอยู่ในรูปของคำหรือข้อความเท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ความหมาย กูดแมน (Goodman) กล่าวว่า การอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดและภาษา¹ ถ้าขยายคำจำกัดความนี้ออกไปก็จะได้นิยามความคิดที่คล้ายคลึงกันกับนักการศึกษาท่านหนึ่งคือ แอร์โรสมิธ (Arrowsmith) ซึ่งกล่าวว่า การอ่านคือความรู้สึกรู้จักคิดหรือสภาพทางจิตที่เกิดขึ้นในสมองด้วยความเข้าใจโดยคำที่เขียนขึ้นหรือพิมพ์ขึ้น ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อความคิดความรู้สึกรู้สึกรู้ของผู้อ่านและผู้เขียนตรงกัน²

ในค่านการอ่านนี้ ได้มีการค้นคว้าวิจัยกันอย่างกว้างขวาง แม้กระนั้นปัญหาการอ่านยังคงมีอยู่และท้าทายต่อการสอนเป็นอย่างมาก จากการค้นคว้าวิจัยของนักการศึกษา ทำให้เราเข้าใจการอ่านได้หลายแง่มุมกว้างขวางยิ่งขึ้น ดังเช่น เฮสเตอร์ (Hester) ได้พบว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ประกอบด้วยความสามารถในการจำอักษรได้ สามารถเข้าใจความคิดของผู้เขียนสามารถตีความภาพจักรวาลสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านไปแล้วกับประสบการณ์ของตนได้ สามารถแปลความหมายและประเมินผลในสิ่งที่อ่านไปแล้วได้³ และนักการศึกษาอีกท่านหนึ่งคือ รีฟส์ (Reeves)

¹ Kenneth Goodman, A Psycholinguistic View of Reading Comprehension, quoted in Wayne Otto, Robert Rude and Dixie Lee Spicgel, How to Teach Reading (Massachusetts : Addison - Wesley Publishing Company, 1979), p.151.

² Gray Arrowsmith, "Reading VS. Thinking," Bulletin of the English Language Center 2 (October 1972) : 84.

³ Katherine B. Hester, Teaching Every Child to Read (New York : Harper and Brothers, 1955), p. 84.

มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ เฮสเตอร์ (Hester) ที่ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีความสำคัญต่อความนึกคิด ความรู้สึกและชีวิตของเรา¹

ในด้านการเรียนการสอน นักศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นซึ่งครูผู้สอนอ่านควรจะได้คำนึงถึงและนำไปปฏิบัติเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ออทโท (Otto) กล่าวว่า ผู้อ่านที่เข้าใจจะสามารถค้นหาคำตอบได้ แม้ว่าคำตอบนั้นจะไม่ปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในเนื้อหาที่อ่านก็ตามและยิ่งไปกว่านั้น ผู้อ่านยังสามารถแก้ปัญหาหรือให้ความคิดเห็นในปัญหาซึ่งปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่อ่านนั้นได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน² นักการศึกษาอีกท่านหนึ่งคือ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวถึงการอ่านในแง่การเรียนการสอนว่า ควรเป็นกระบวนการที่กว้างขวางและต่อเนื่อง ความพยายามที่จะเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน ควรเพ่งเล็งถึงการพัฒนาความสามารถของความคิด³ ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกับ บีรี (Beery) ที่ว่า ทักษะการอ่านนั้นไม่ควรถูกนำไปใช้อย่างโดดเดี่ยว แต่ควรนำทักษะทั้งหลายไปใช้ร่วมกัน⁴

เพื่อให้เป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มชัดและสะดวกแก่การสอนอ่าน มิลเลอร์ (Miller) ได้แบ่งระดับการอ่านไว้ 4 ระดับ เช่นเดียวกับสมิธ (Smith) และ บาร์เรต (Barrett) ระดับการอ่านเหล่านั้นได้แก่ การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal Reading) การอ่านขั้นแปลความ (Interpretation) การอ่านขั้นวิเคราะห์ (Critical Reading) และการอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading)

¹ Ruth Reeves, The Teaching of Reading in Our Schools (New York : Macmillan, 1966), pp. 1 - 3.

² Wayne Otto, Robert Rude and Dixie Lee Spicgel, How to Teach Reading (Massachusetts : Addison - Wesley Publishing Company, 1979), p.153

³ Robert Thorndike, "Reading as Reason," Reading Research Quarterly 9(1973 - 1974) : 135 - 147.

⁴ Althea Beery, "Clustering Comprehension Skills to Solve Problems," in Forging Ahead in Reading 12 (Newark, Del. : International Reading Association, 1967) : 109 - 111.

มิลเลอร์ยังได้กล่าวย้ำต่อไปว่า การอ่านชั้นสร้างสรรค์นั้น ควรจะเน้นกันตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 เมื่อนักเรียนใช้การอ่านของเขาเพื่อทำบางสิ่งบางอย่างหรือเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิต¹ ความคิดนี้ตรงกันกับบลูม (Bloom) คือ การอ่านชั้นสร้างสรรค์นั้น ควรจะได้เน้นกันตั้งแต่ระยะแรกของการสอนอ่านจะทำให้เด็กในระดับประถมศึกษาสามารถที่จะประยุกต์ความรู้และทัศนคติที่ได้จากการอ่านไปสู่การเขียนแบบสร้างสรรค์ (Creative Writing) บทบาทสมมุติ (Role Play) ละคร (Dramatic Play) กิจกรรมทางศิลปะ (Art Activities) และกิจกรรมการสร้างสิ่งต่าง ๆ (Construction Activities)²

ในประเทศไทยเรา ได้มีผู้เห็นความสำคัญของการอ่านและได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้ คือ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ กล่าวว่า การออกเสียงของตัวอักษรให้เป็นคำพูดได้ ไม่ใช่การอ่านที่สมบูรณ์ ถ้าหากการแปลความหมายออกมาเป็นความคิดและนำความคิดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์³ และศึกษานิเทศกรรมการฝึกหัดครูก็ได้ให้แนวความคิดเช่นเดียวกัน คือ การอ่านหมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ ความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้น⁴ ในด้านการสอนอ่าน โกชัย สาริกบุตร ให้ความคิดเห็นไว้ว่า ครูจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า การอ่านออกเขียนได้มิใช่จุดหมายปลายทางของการเรียนภาษา แต่เป็นเพียงบันไดขั้นแรกเท่านั้น จุดสำคัญที่จะต้องก้าวต่อไปก็คือ

¹ Wilma H. Miller, The First R (New York : Holt Rineheart and Winston, 1979) pp. 197 - 205.

² D.S. Bloom, "Toxonomy of Education Objectives Handbook I : Cognitive Domain," quoted in Wilma H. Miller, The First R (New York : Rineheart and Winston, 1979), p. 8.

³ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, การสอนอ่านในชั้นประถม (พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา 2515), หน้า 3.

⁴ กรมฝึกหัดครู หน่วยศึกษานิเทศก์, การใช้ภาษา (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2512), หน้า 1 - 2 .

จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่มีวิจารณญาณ นั่นคือ ได้รับความหมายของการอ่านและรู้เท่าทันข้อเขียนทุกชนิด¹

จากเอกสารหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ในจุดประสงค์ของการเรียนรู้อาษาอังกฤษเกี่ยวกับการอ่าน ข้อที่ 2 ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้² ซึ่งการเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้ นั้น มิใช่เข้าใจความหมายที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่อ่านเท่านั้น แต่ควรจะเข้าใจในระดับที่สูงกว่านั้น ดังที่นักการศึกษาทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยได้กล่าวไว้แล้ว

การสอนอ่านเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยทั่วไปยังไม่ให้ความสำคัญแก่การสอนให้นักเรียนได้เกิดความคิด ความเข้าใจในข้อความที่อ่านมากเท่าที่ควร จากการพูดคุยกับครูสอนภาษาอังกฤษจากการสังเกตเมื่อไปเยี่ยมโรงเรียนต่าง ๆ และจากการดูแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่าการสอนภาษาอังกฤษมีการเน้นคำศัพท์มากและยังไม่ได้ให้ความสำคัญแก่การสอนให้นักเรียนได้เกิดความคิดความเข้าใจในข้อความที่อ่านมากเท่าที่ควร นอกจากนี้จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่อง จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาใน พ.ศ. 2516 พบว่า ในด้านการอ่านเอาเรื่อง นักเรียนส่วนมากยังไม่สามารถตอบคำถามประเภทที่วัดความคิดได้ หรืออีกนัยหนึ่งอาจจะกล่าวได้ว่านักเรียนส่วนมากอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วยังไม่เข้าใจ หรือยังจับใจความไม่ได้³ อีกประการหนึ่งการถามคำถามก็มีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนมาก แต่คำถามที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปัจจุบันนี้เป็นคำถามระดับการอ่านขั้นพื้นฐานแต่เพียงระดับเดียวเท่านั้น เพราะมีคำตอบปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่าน

¹โกชัย สาริกานุกร, การอ่านขั้นใช้วิจารณญาณ (กรุงเทพมหานคร : แสงรุ่งการพิมพ์, 2512), หน้า 24.

²กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, "เอกสารหมายเลข 2 วิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 6," อบรมนุศลสารเพื่อทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, วันที่ 6 - 8 พฤษภาคม 2523. (เอกสารอัครสำเนา)

³สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานการวิจัยประสิทธิภาพประถมศึกษา : จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา, หน้า 22.

อย่างชัดเจนแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า การอ่านของ เด็กใน ระดับชั้นนี้ ควรจะ ได้ขยายให้กว้างกว่าที่เป็นอยู่ได้ แล้ว ดังนั้น จึงได้คิดสร้างแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้น ซึ่งเป็นชั้นที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและมีความสามารถพอที่จะฝึกหัดทักษะการอ่านในระดับที่นอกเหนือจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้แล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น กับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดปลักแรด ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน รวมเป็น 60 คน
2. เนื้อหาของแบบฝึกหัดประกอบด้วยการอ่าน 4 ระดับ โดยถือการแบ่งแนวระดับการอ่านของ สมิธ (Smith) และบาร์เรต (Barrett) ดังนี้
 - ระดับที่ 1 การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal Reading) เป็นการอ่านจับใจความที่ปรากฏในเนื้อเรื่องอย่างชัดเจน ได้รับความหมายโดยตรงจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - ระดับที่ 2 การอ่านขั้นแปลความ (Interpretation) ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้แม้มิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในเนื้อเรื่อง
 - ระดับที่ 3 การอ่านขั้นวิเคราะห์ (Critical Reading) ผู้อ่านสามารถประเมินสิ่งที่ตนอ่านได้

ระดับที่ 4 การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) ผู้อ่านสามารถประยุกต์ความคิดที่ได้จากเนื้อเรื่องให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ สามารถขยายความคิดของตนให้กว้างไกลออกไป หรือสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้¹

3. การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบพัฒนาการการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากได้ทำการทดลองแล้ว จึงใช้การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบความเข้าใจในการอ่านจับใจความเท่านั้น ไม่มีการเปรียบเทียบอย่างอื่น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบฝึกหัดและแบบสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและผ่านการทดลองวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพมาเป็นลำดับ มีความตรงตามเนื้อหาเชื่อถือได้
2. ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนการอ่านจับใจความและทำการสอบตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยตนเอง ใช้เวลาในการสอนและทำการสอบแต่ละกลุ่มในเวลาที่เท่ากัน
3. สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมในขณะที่ทำการสอนและการสอบตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม แต่ละครั้งใกล้เคียงกัน

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ลักษณะของแบบฝึกหัดการอ่านไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนนำไปใช้ด้วยตนเองได้ ต้องอาศัยครูเป็นแนะนำและดำเนินการสอน
2. ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมการขาดเรียนของตัวอย่างประชากรได้ การขาดเรียนทำให้มีผลต่อประสิทธิผลที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาฝึก
3. ห้องเรียนที่ใช้เป็นสถานที่ทำการทดลองนี้เป็นห้องเรียนที่ตัวอย่างประชากรเรียนอยู่อย่างปกติและอยู่ใกล้วัด บางครั้งมีเสียงรบกวนจากห้องข้างเคียงและจากพิธีการทางศาสนาทำให้สมาธิไม่เต็มที่เท่าที่ควร

¹ Nila B. Smith, "The Many Faces of Reading Comprehension,"

4. ทางโรงเรียนมีกิจกรรมพิเศษ นักเรียนต้องเวลาฝึกและทำกิจกรรม บางครั้งทำให้ การสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านล่าช้าเกินไป

5. ทักษะข้อ 3.3 ซึ่งฝึกให้นักเรียนตัดสินใจว่าข้อความที่อ่านนั้นเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด ผู้วิจัยไม่สามารถจะฝึกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ เนื่องจากนักเรียนยังไม่รู้จักแหล่งความรู้ ที่เป็นภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ

คำนิยามศัพท์

1. แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น หมายถึง แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือฝึกและ เสริมทักษะความรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนตามระดับการอ่านทั้ง 4 แบบฝึกหัดนี้ประกอบด้วย คำถาม การเติมคำ การเรียงลำดับเนื้อเรื่อง ถูผิด และเลือกคำตอบ หลังจากได้อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้แล้ว

2. แบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ หมายถึง แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความซึ่งปรากฏ อยู่ในแบบเรียน The Oxford English Course For Thailand Book1 ใช้เป็นเครื่องมือฝึก และเสริมทักษะความรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ แบบฝึกหัดนี้ประกอบด้วย คำถามและการเติมคำ หลังจากได้อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้แล้ว

3. แบบสอบ หมายถึง แบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือวัดความรู้ความสามารถ ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนตามระดับการอ่านทั้ง 4

4. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจความหมายของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน ซึ่งได้มาจากผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบสอบ

5. ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบสอบการอ่านจับใจความ

6. ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ ความคล่องแคล่วสามารถทำงานได้เป็นผลสำเร็จ ง่ายและได้ปริมาณมากในเวลาอันรวดเร็วโดยอัตโนมัติ¹

¹ กมล ภิษฐกมล, "กลวิธีสอนวิชาทักษะ," ศูนย์ศึกษา 13 (มกราคม 2509) :

7. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนในกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
8. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนในกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. แบบฝึกหัดและแบบสอบจะเป็นเครื่องมือสำหรับครูที่จะนำไปใช้ในการสร้างเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นแนวทางให้ครูได้เข้าใจและเห็นความจำเป็นในการฝึกทักษะการอ่านและคิดสร้างเครื่องมือฝึกหรือเสริมทักษะการอ่านให้แก่นักเรียนในระดับชั้นของตนให้มากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับทักษะการอ่านให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย